Program Noci kostelů 10. 6. 2022 v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích

„Bůh stvořil všemožné druhy okřídlených ptáků. A Bůh viděl, že je to dobré."

17:00 Zahájení Noci kostelů

17:05 Přivítání návštěvníků administrátorem a starostou

17:10 P. doc. PhDr. Libor Ovečka, Th.D.: *Pták létavý*

Doc. PhDr. Mireia Ryšková, Th.D.: *Ptactvo nebeské*

17:30 Jan Vošahlík: *Ptáci Dolních Počernic*

17:40 Vyhlášení vítězů dětské literární soutěže na téma *Kdybych se na jeden den mohl/a proměnit v ptáka.*

18:00 Mgr. Jana Segi Lukavská: *Papuchalk v nás aneb Ptáci v dětských příbězích*

18:15 vernisáž výstavy místních výtvarníků
Olga Stárková – malířka a grafička
Roman Franta – akademický malíř
Josef Borecký – kamenosochař
Zdeňka Hošková – výtvarnice

18:30 Sousedské posezení ve venkovním prostranství kolem kostela

Uvedené časy jsou orientační. Pořadatel si vyhrazuje právo na změnu programu.

Mezi jednotlivými body programu zazní písně Zuzany Navarové v podání Drahy Kráčmarové a Martina Adamovského.

Součástí programu je výstava děl místních výtvarníků a fotografií Elišky Jablonské.

Literární soutěž pořádá Draha Kráčmarová, Jana Segi Lukavská a Pavla Říhová.

Před kostelem se bude podávat občerstvení.

Kostel bude otevřen do 22:00 hod.

Pár slov o účinkujících

ROMAN FRANTA

www.romanfranta.cz

Malíř, docent Art & Design Institut v Praze.
Je absolventem AVU v Praze (prof. Bedřich Dlouhý, prof. Aleš Veselý) a San Francisco Art Institute 1993–1994. Od konce 90. let je nepřehlédnutelnou malířskou osobností s bohatým rejstříkem formálního i obsahového sdělení.

Do širšího diváckého povědomí vstoupil sérií hmyzích obrazů, za kterou byl v r. 1997 nominován na Cenu Jindřicha Chalupeckého, o rok dříve obdržel 1. cenu za malbu v Evropské soutěži SBC v Londýně.

Jeho živelná mnohovrstevnatá malba se pohybuje od realistického iluzivního ztvárnění přes geometrickou abstrakci až po ležérní anti-estetický projev. Svou malbou reflektuje dění kolem sebe. Současnou společnost i své osobní prožitky komentuje s hravě ironickým odstupem v nezvykle provokativních souvislostech.
Do svých obrazů přenesl svobodu projevu, odvahu, experiment i klasické postupy.
Je svérázným a nezaměnitelným autorem současné umělecké scény. Nadále si buduje svou vlastní cestu a vytváří si uměleckou identitu.

Účastnil se více než 100 společných výstav a uspořádal
na 70 samostatných výstav. Je zastoupen v mnoha soukromých
a státních sbírkách doma i v zahraničí.

.

OLGA STÁRKOVÁ

malířka a grafička,
členka spolku Nové sdružení pražských umělců

https://www.malir-grafik.cz

Malba a grafika tvoří stěžejní část její tvorby.
Výtvarný jazyk - imaginativní malba /volná malba s reálnými prvky/ Technika malby - olej, akryl, plátno, sololitová deska, ruční papír Grafika - autorská barevná litografie

Svá díla vystavuje od r. 1981 v České republice i v zahraničí (Německo, Rakousko, Japonsko, Francie, Polsko a Švédsko).

V České republice je to přibližně kolem 100 samostatných výstav (Praha, České Budějovice, Hradec Králové, Liberec, Přerov, Pardubice, Karlovy Vary, Olomouc, Zlín, atd.).

Společně vystavuje se členy profesionálního spolku Nové sdružení pražských umělců, v zahraničí např. Pont du Chateau (Francie) a každoroční výstava „Žižkovský Montmartre Praha".

Slovo autorky:

„... mým výtvarným prostorem, jazykem, je imaginativní malba - prolínání rovin viděného, tušeného, použití řeči symbolů, reálné prvky rozvolněné a přetvářené, dávající jiný význam... To jsou možnosti pro mé výtvarné vyjádření zážitků, tužeb, naděje ve smysl života a také víry v plamen světla v dnešní době, kdy jsou zrelativizovány skutečné hodnoty žití.

Obrazy, které chci malovat, jsou vlastně obrazy krajiny srdce. Zde promítám svůj postoj k životu jako takovému, jeho přesahu a smyslu z hlediska osobního poznání.

Svoji výtvarnou dráhu jsem začínala užitou grafikou, tvorbou kulturních a filmových plakátů, omalovánek atd. Později se přidala volná tvorba -grafika. A ještě o něco později malba. Ta mne zaujala nejvíce - poskytuje mi dostatek svobody a možnosti využití barev."

JOSEF BORECKÝ

kamenosochař http://www.kamenik-pocernicky.cz

„První polovinu dětství jsem prožil idylicky v podhůří Českého středohoří v malém hospodářství spolu s prarodiči. Kravka, žebřiňák, drůbež, prasátko, jiřičky hnízdící nad chlívem... To byly důležité roky, které formují člověka. Potom jsme se s rodiči přestěhovali tady blízko k Českému Brodu a krátce nato mi zemřela matka, což pro desetiletého kluka byla velká rána. Otec se po pár letech znovu oženil. Do té doby nám vedl domácnost děda, který byl velká osobnost.

Od dětství jsem projevoval výtvarné sklony a vztah k přírodě. Že bych se chtěl tím směrem ubírat, jsem si ujasnil před ukončením základní školy.
Podal jsem si přihlášku na Hollarku tady v Praze. Ovšem neuspěl jsem, jelikož matematika není má silná stránka a tehdy se i na umělecké školy přijímačky dělaly.

Zoufalý jsem se šel učit na dráhu elektromechanikem. Ke dráze jsem vztah měl, no, k elektrice už méně. Tam bylo také dost počítání. Tři roky jsem tak strávil v tuhém režimu nymburského učiliště a internátu. Ten jsem si zpříjemnil návštěvami LŠU.
Rok po vyučení „loko depo“ Nymburk jsem dělal hlavně na Sergejích, což byl ruský žrout nafty. Bavily mě zkušební jízdy, které měly cíl vždy v nějaké nádražní hospůdce. (Fíra tedy samozřejmě nepil.)
Po dvouleté vojně jsem přesídlil do Prahy na svobodárny u leteckých opraven Kbely, kde se dělaly generální opravy MiG 21. Přitom jsem navštěvoval dvě možnosti kreslení a modelování a upínal jsem se k cíli dostat se na AVU, kam to tehdy výjimečně šlo i bez maturity. Jenže smůla, zrovna když jsem si podával přihlášku, tu výjimku zrušili!
Doživotní dráha elektromechanika mě nelákala. Naštěstí jsem na modelování poznal kameníka, který tehdy dělal na opravě Národního divadla a který mi sdělil, že když udělám přijímací zkušební práci, můžu u nich nastoupit. To se stalo a já se jako ve Staré Huti od ostatních naučil základy a časem získal i formální výuční list. Dělal jsem na našich význačných památkách, včetně řady věcí na našem kostele, a v roce 89 jsem se osamostatnil.
To mi umožnilo kromě řemesla dělat i vlastní tvorbu, ke které jsem směřoval. Časem jsem si ovšem z práce, která mě bavila, vysloužil silikózu, revma a invalidní důchod. To mě ale neodradilo od toho pokračovat, neumím si představit, že bych neťukal. Aspoň zatím.“

ZDEŇKA HOŠKOVÁ

výtvarnice https://www.facebook.com/KVETNICKYMLYN/

Zdeňka Hošková patří k těm osobnostem, které o sobě nerady mluví a nechávají za sebe promlouvat přímo své dílo. Ve svých obrazech reflektuje radost z rozmanitosti života a neustálého pohybu.

Jako umělkyně ráda experimentuje a zkouší různé možnosti výtvarného vyjádření. Její záběr je široký, její tvorba zahrnuje olejomalbu, akryl, perokresbu, asambláže aj.

Svůj profesní život zasvětila rozvíjení výtvarného talentu zejména u dětí. Významnou měrou se podílí na kulturním a komunitním životě v obci Květnice, kde se svou rodinou řadu let rekonstruuje barokní mlýn, v němž pořádá nejrůznější akce pro veřejnost.

Svojí tvorbou je zastoupena v soukromých i veřejných sbírkách v České republice.

O literární soutěži

Literární soutěž pro děti na téma:

Kdybych se na jeden den mohl/a proměnit v ptáka

Jaké to asi je být ptákem? Ať už vidíte v představách vlaštovku odlétající do teplých krajů, slepici, která se pídí po žížalách, nebo třeba batolícího se tučňáka, napište o tom krátké povídání (pohádku, povídku, úvahu nebo i básničku) a podělte se s námi o ni! Nebo ji nadiktujte mámě, tátovi, brácho-vi nebo ségře, jestli ještě neumíte sami psát. Abyste to ale neměli tak lehké, musíte použít tahle slova:

křídla, klec, zpívat, výška, ptačí, pero

Své texty zašlete do 30. května na e-mail *drahakracmarova@gmail.com*.
Všechna díla budou prezentována na Noci kostelů dne 10. června v místním kostele. Zde také proběhne vyhodnocení a ocenění vítězů.
Ukrajinské děti mohou odevzdat text ve svém rodném jazyce.

Těšíme se na vaše texty!